

примѣръ человѣци-тѣ се раздѣлятъ формално на породы: кавкаскѣ, монголскѣ, малайскѣ, етіонскѣ и американскѣ.

Но когато основаніе-то дѣленія не е положено, то въ такжвъ случаѣ, мисль-та естественно си иска всичкѣ-тѣ подпоркѣ въ съдѣржаніе-то на понятіето и забира да го дѣли на вещественни бѣляци. Чрезъ туй, дѣленіе-то се показва вещественно и се називава разчленванье. —

Напримѣръ: человѣкъ состои отъ душѣ и тѣло. — Формално-то дѣленіе всякога се учреждава *синтетически*; вещественно-то же — *аналитически*.

Правило 3) Въ всяко едно дѣленіе членове-тѣ му трѣба да сѫ *взаимно-противоположни*, или да се мислятъ единъ вѣнъ отъ другий. Мы смы принудени да вардимъ това правило по това, защото дѣленіе-то трѣба да се утвѣрдява на основаніе-то, а основаніе-то трѣба да се съдѣржя въ сказуемо-то на основно-то положеніе; въ кое-то, като въ объемъ на съдѣржаніе-то подлежащаго, явява се като *съчинено*, или, *само за себе си мислимо*. Напримѣръ: единъ народъ спорядъ средства-та и сношенія-та му быва: или образованъ, просвѣщенъ и добродѣтеленъ; или необразованъ, простъ и злоторенъ. — Слѣнцето или топли, свѣти и оживотворява, или пѣкъ гори, изсушава и сѣсипва. —

Въ вещественви-тѣ дѣленія често се срѣщатъ пogrѣшки противъ туй правило; и — който не се клони между основанія-та и не е сомнителенъ, но се дѣржи твѣрдо отъ пріетж-тѣ вѣчъ точкѣ на зрѣніето му: у него цѣло-то всякога ще се дѣли на часты, контоюще се мислятъ *една вѣнъ отъ другъ* — *у него ще се слѣдователно и дѣленіе-то правилно*.

И вѣдѣ за да не могатъ въ вещественни-тѣ дѣленія да ставатъ пogrѣшки противъ това правило, трѣба да